

פתיחה לפרק "במה אשה"

מדין תורה אסור להוציא משא מרשות לרשות ביום השבת, ואף לטלטל חפץ ארבע אמות ברשות הרבים. ברור כי מלבושיו של אדם אינם בכלל משא לענין זה, ואדם הלובשם כדרכו אינו נחשב כנושא משא בשבת. קביעה כללית זו צריכה בירור ופירוט, מה הם הדברים הנכללים בגדר מלבוש. שכן, לא כל דבר שאדם נושא על גופו הריהו בדיוק לבוש, ולא כל לבוש רגיל אדם ללבוש. מבחינה מסוימת תכשיט הריהו כלבוש, אולם מה היא גדרו של תכשיט, האם יש הגדרה אוביקטיבית לתכשיטים או שמא תלוי הדבר בטעמו האישי של הנושא אותו? יתר על כן, קיימים דברים שונים שאדם עשוי לשאת על גופו כגון תחבושות וקבים או שאר אמצעי עזר רפואיים (ובכללם – קמיעות), שאינם לא תכשיט ולא מלבוש, וראוי לחקור אם טפלים הם לאדם הנושאם ומותרים בהוצאה בשבת.

צד אחר בבעיות אלה הוא חששם של חכמים שמא יפול תכשיט או דבר יקר ערך אחר מגופו של הנושא אותו, או שמא תבוא אשה להראות את תכשיטיה לחברותיה, ומתוך שכחה ימשיכו לשאת את החפץ בידן בדרך משאוי – ויעברו משום הוצאה האסורה בשבת. אף כי מובן שלא בכל אדם ולא בכל דבר קיים חשש זה.

בירור כל הבעיות הללו בכללן ובפרטיהן הוא ענינו של פרק זה.